

31. Sneeuwkllokjes

Sam en Anne hadden de grootste lol. Het was eind januari en het had gesneeuwd. Ze maakten in de achtertuin een grote sneeuwpop, en gingen sneeuwballen naar elkaar gooien. Toen mama hen naar binnen riep voor het eten, waren hun wangen knalrood en hadden zij flinke trek.

Omdat het zaterdag was, en papa vrij was, stelde hij voor die middag een boswandeling te maken. "Misschien zien we de eerste sneeuwkllokjes wel". Ze gingen naar een landgoed dat bekend staat om zijn stinsenplanten*, waaronder veel sneeuwkllokjes. Eenmaal in het bos konden zij de paden makkelijk volgen, want er lag daar minder sneeuw. Ze keken goed om zich heen, maar het leek wel of de 'kllokjes' allemaal onder de grond gebleven waren.

Na een half uur zoeken dacht Sam er een paar gevonden te hebben; en ja, hoor, daar stak een groepje witte bloemetjes net boven de bevroren grond uit. Ze waren nauwelijks van de besneeuwde planten er omheen te onderscheiden. "Goed gezien, jongen!" riep papa. "Wat zijn ze mooi!" zuchtte Anne, toen ze de klokvormige bloemen van dichtbij bekeek. "Zo zie je", zei papa, "hoe God zelfs midden in de winter deze bloemen laat verschijnen, als teken dat het voorjaar op komst is."

Sam had een vraag: "Hoe kunnen ze bloeien als het zo koud is?" Papa legde uit: "Ze groeien uit bloembollen, zoals je weet, dus trekken ze minder voedsel uit de aarde dan gewone bloemen. Ook hebben de bladeren sterke uiteinden waardoor ze door de bevroren grond kunnen dringen." Om dat te laten zien daagde papa Sam uit een gat in de grond te maken. Hij deed z'n best maar maakte weinig indruk. "Dat is knap van die plant", zei hij. "Nou eigenlijk knap van de Schepper, vind je niet?" zei papa.

Thuis gekomen vertelden ze mama wat ze hadden gezien. "Maar jullie hadden helemaal niet zover hoeven gaan!" was haar reactie. "Als je goed onder de haag kijkt, zie je dat daar ook sneeuwkllokjes te voorschijn komen!"

* Een **stinsenplant** is een plant die in bepaalde gebieden in Nederland alleen voorkomt op oude landgoederen, voormalige stadswallen, in boerenhoven, pastorietuinen en dergelijke. Ze zijn in het verleden van elders aangevoerd en aangeplant om te verwilderen en hebben weten stand te houden. Het woord stinsenplant, komt van het Friese woord stins (steenhuus), dat slaat op een versterkt en met stenen gebouwd huis. Dit waren de woningen van adellijke of aanzienlijke heren die dikwijls landgoederen bezaten. De eerste stinsenplanten (bijvoorbeeld het sneeuwkllokje) werden al vanaf de late middeleeuwen gekweekt.